

**D. D. K. O.
YAYIN BÜLTENİ**

DEVRİMCİ DOĞU KÜLTÜR OCAKLARI

3

İstanbul Devrimci Doğu Kültür Ocağı
Adres: Tavşantaşı Sekbanbaşı
Sok. No: 8/1
Beyazıt
Ankara Devrimci Doğu Kültür Ocaęı
Adres: Ziya Gökalp Cad. No. 30
Yenişehir

Dizgi : Asya Matbaası
Baskı : Haşmet Matbaası

TÜRK - İŞ ve DOĞU ANADOLU

Amerika'dan ve İşbirlikçi İktidardan yana olmakla suçlanan Türkiye işçi sendikaları Konfederasyonu'nun bu yılki genel kurulu Erzurum'da oldu. Türk - İş yöneticileri genel kurul toplantısını bu yıl Erzurum'da yapmalarının gerekçesini şöyle belirtiyorlar:

«Kamu oyunun ilgisini, Doğu Anadolu'nun geri kalmışlığına çekmek.»

Bu vesile ile Türk - İş yatırımların Doğu Anadolu'ya kaydırılmasını istemektedir.

Bayram ve seyran değilken, Türk - İş'in bu azizliği nasıl yorumlanmalı?

Yıllardır iktidar gibi, Doğu Anadolu sözünü ağzına almayan Türk - İş, nasıl oluyor da Doğu Anadolu'nun dertlerine sahip çıkmak durumunda kalıyor?

Sendikalara yakın çevreler, Türk - İş'in bu davranışını şöyle yorumlamaktadırlar.:

Bilindiği gibi Emperyalist Amerikan sermayesi, **Doğu Holding** adı altında ikinci bir Filistin yaratmak amacı ile Doğu Anadolu'ya gelmektedir. Elli yıldır Doğu'yu hatırlamayan, geri kalmışlığını bile kabul etmeyen siyasi iktidar, derhal Doğu Anadolu için özel bir kalkınma programı hazırlamaya girişmiş ve bunu şatafatlı bir şekilde ilân etmiştir. Böylece Doğu Anadolu hakkında siyasi iktidar resmi tezini bile değiştirerek, bütün Anadolu geri kalmış olsa bile, Doğu Anadolunun hepsinden öteye kıyaslanmayacak biçimde iktisaden çöktüğünü nihayet itiraf etmek zorunda kalmıştır. Ve gelmekte olan Amerikan

sermayesinin ihtiyaç duyduğu yol, su, elektrik, enerji gibi alt yapı tesislerini, sağlamak için yapacağı yatırımlara iktidar Doğu Kalkınması ismini takmıştır. Yani Doğu kalkınma planı, Doğu Anadolu'nun Halkının ihtiyacı için değil, gelmekte olan DOĞU HOLDİNG için hesaplanmıştır.

Aydınlar ve Emekçi halk Doğu Holding'in altında yatan hesapları iyice kavramaktadır. Batılı iş adamı, siyasi iktidar ve Amerika sermayesi harekete geçince, bu durumu kamufle edebilmek için, Türk - İş'e bir işaret verilmiştir. Türk - İş derhal gürültüler kopararak Doğu'ya yatırım yapılmalıdır diyecek, siyasi iktidar hemen geliyoruz tavrını takınarak şüpheli Amerikan sermayesinin Doğu'ya yerleşmesi sağlanacaktır. Hesap budur. Nitekim, Türk - İş toplantısının ilk gününde iktidar, Doğu Anadolu'nun yollarının yapılması için 3 milyarlık bir yatırım yapılacağını ilân etmiştir. Artık herkes tarafından bilinmektedir ki, Doğu halkının temel hakları, Demokratik hakları verilmedikçe, yapılacak bütün yollar, halkın gurbete akmasından başka hiç bir yarar sağlamıyacaktır.

Türk - İş bu kamufle görevini üstüne alırken, elbette kendi çıkarını da düşünmektedir. Bugün iki milyona yaklaşan sigortalı fabrika işçisinin hemen hemen yarısına yakın bir bölümü Doğu Anadolu'dan kopup gelen emekçilerdir. Türk - İş bu danışıklı döğüşte kopardığı yaygaralarla, Bütün işçiler arasında kaybetmeye başladığı itibarını, hiç değilse Doğu'lu işçiler arasında korumak ve pekiştirmek eğilimindedir.

Türkiye'deki işçi kitlesinin en büyük bölümünü teşkil eden Doğu Anadolu'lu işçi kitlesi, bu oyunları pek kısa zamanda öğrenecektir.

A. P. Hükümeti 3 yeni vergilemeye gidiyor.

1970 bütçesi ve Belediyelerin açığını kapatmak için

3 yeni vergi kanunu tasarısı Meclise sunulmuştur. Bu yeni vergi kanunu tasarıları kanunlaşırca 9 ayda 2,4 milyar gelir sağlanacak.

Meclise sevk edilen tasarıların birisi «1970 bütçesinin finansmanı kanunu tasarısıdır.» Tasarı ana hatları ile şöyle özetlenebilir.

VERASET.te VERGİLEME.

Veraset ve intikal vergisi kanununda yapılan değişiklikle vergi artışı düşünülmektedir. Bu sahada artış 40 milyon liradan 400 milyon liraya fırlayacaktır.

KONUT'ta (bina) VERGİLEME.

Bu tasarıda belirtildiğine göre sosyal karakteri olmayan konutlardan «lüks konut lisans vergisi» alınacaktır. Bu duruma göre, 100 metre kareden sonrası Lüks konut sayılacak ve bundan sonrası müterakki olarak vergilenecektir.

TÜKETİM (istihlak)'de VERGİLEME.

Üretim vergisinin kapsamı genişletilerek ve zaruri ihtiyaç maddesi sayılmayan tüketim maddeleri, lüks tüketim maddesi sayılarak bunlardan yüksek vergi alınacağı düşünülmektedir. Bu arada taşıma ve ulaştırma da nakliyat vergisinin kapsamına alınmaktadır.

Meclise sevk edilen tasarılarından ikincisi «Belediyelerin gelirlerini artırmaya» yönelmektedir. Bu kanun belediyelere 9 ayda 600 Milyonluk bir gelir sağlayacaktır.

Üçüncü tasarı ise, «emlak vergisi» üzerinedir.

Görülüyor ki, Adalet Partisi Hükümeti, 2,3 milyarlık 1970 bütçe açığını bazı vergilemelerle halkın sırtından kapatmaya çalışmaktadır. Her ne kadar tasarılar lüks tüketim, lüks konut üzerinde vergileme yapılacağı tarzında ifade ediliyorsa da anlaşıldığı gibi sonunda yine yoksul halkı hırpalıyacak ve onları olmayan bir günahı zorla çekmeye zorlayacaktır.

Bu yeni vergi kanunu tasarıları kanunlaşırca,

2,3 milyarlık açığın 1 milyarı «Bütçe finansmanı kanunu ile, 800 milyonu gider vergisi kanunu ile karşılanacaktır.

İktidar, lüks konut lüks tüketim gibi cafcıflı lâflarla halkı aldatmak istemekte fakat bir türlü tasarılarla bu kelimelere herkesin anlayacağı bir tanım ve açıklık getirmemektedir. LÜKS TÜKETİM NEDİR? LÜKS KONUT NEDİR? Lüks konut ve lüks tüketim vergilenebilir mi? Buna iktidarın gücü yeter mi? Ve kendi işine gelir mi?

Meselâ, Tasarının içinde tekrar vergilemeye tabi tutulacak olan ve fakir halkımızın zorunlu tüketmek durumunda olduğu **ŞEKER** zaruri bir ihtiyaç maddesi midir? Yoksa lüks bir ihtiyaç maddesi midir?

Açıkça görülüyor ki, LÜKS kelimeleri bu yeni vergi kanunlarına halktan gelecek olan tepkiler gözönünde tutularak konulmuştur. Bu bir aldatmacadır..

Ve yine görülüyor ki, bu açığın kapatılması, yırtığın yamanması **KENDİSİNE HER ŞEY VAAD EDİLİP HİÇ BİR ŞEY VERİLMEYEN YOKSUL HALKIN ÜSTÜNDEN OLACAKTIR.**

**Hububat alım - satım
Fiatlarına ZAM yapıldı.**

1970-71 hububat alım-satım fiatları açıklanmış, 1 ile 7 kuruş arasında zam yapıldığı anlaşılmıştır. Toprak Mahsulleri Ofisi'nin açıklamasına göre:

Fiatlar aşağıdaki şekildedir:

Makarnalık (Anadolu ve Trakya) Buğdayı	102 Kuruş.
Makarnalık (Güneydoğu) Buğdayı	97 Kuruş.
Ekmeklik yumuşak buğdaylar	92 Kuruş.
Çavdar	72 Kuruş.
Beyaz Arpa	72 Kuruş.
Beyaz Yulaf	67 Kuruş.

Hububat fiyatlarına yapılan bu 5 ve 7 kuruşluk zam üreticiyi memnun etmemiş ve bu miktarı hububat üreticileri az bulmuşlardır.

Hakikaten köylünün tükettiği her şey son yıllarda pahalandığı halde hububat fiyatlarına zam yapılması toprağa bağlı olan köylüyü zor duruma düşürmüştür. Ayrıca bu durumda yapılan 5 ile 7 kuruşluk zam da yetersizdir. Buna karşılık köylünün tüketeceği diğer ürünler çok daha fazla olarak zam görecektir ve sonunda köylü bunun zararını çekecektir.

Diğer yandan hububat fiyatlarına yapılan zamla beraber demir fiyatlarına da %40 zam yapılmıştır. Yapılan bu zam halkta genel bir hoşnutsuzluk ve tepki doğurmuştur. Bu tepkilerden başka İnşaat Mühendisleri Odası bir bildiri yayınlamak,

«Türkiye’de iktisadi bir krizin başladığını belirtmiştir. Bildiride ayrıca zammın STOKÇULARA ve KARBORSACILARA yarıyacağını işaret etmiştir. Bu zamdan sonra inşaat sektöründe işsizliğin başlayacağını ve Türkiye’nin büyük bir buhrana gideceğini önemle açıklamaya çalışmıştır.»

Gerçekten ekonomik bir krizin içinde bulunan iktidar, ne yaptığını bilmemekte, bir yandan Personel Kanunu çıkarırken diğer yandan bazı maddelere zam yapmakla sözde gülünç usullerle krizi atlatacağını sanmaktadır.

Diğer yandan,

Demir fiyatlarına %40 zam yapılırken Hububat fiyatlarına %4 oranında zam yapılması da ilginç ve düşünülmemesi gereken bir durumdur.

**Millî Güvenlik Kurulunun,
Bildirisi üzerine.**

Bilindiği gibi Millî Güvenlik Kurulu bir bildiri ya-

ynlamıştır. Bu bildiriye Profesör Lütü Duran, Cumhuriyet gazetesinde çok sert bir karşılık veriyor ve Millî Güvenlik Kurulunun yetkilerini aştığını bildiriyor.

Prof. Lütü Duran, Millî Güvenlik Kurulunun böyle bir bildiri yayınlamaya yetkisi var mıdır diye bir soru soruyor ve şöyle cevaplıyor:

«Bu heyetin herhangi bir karar almaya, bunu açıklamaya, Bakanlar Kurulundan başka makam ve kişilere hitap etmeğe hakkı yoktur. Zira böyle bir açıklama, kurulun görev sınırlarını taşarak ve hatta devletin yetkili organlarının üzerinden aşarak, siyasi güç kullandığı, intibasını uyandırır.»

Bu kadar vahim bir yetki tecavüzünü Millî Güvenlik Kurulunun göze alabilmesini gerektirecek, hangi önemli olayın olduğunu insan sormadan edemiyor? Millî Güvenlik Kurulu teşkil edildiği günden beri ilk defa bir bildiri yayınlamıştır.

Üniversite merkezlerinde Gençlik olayları olağan günlük olaylardan sayılır olmuştur. Şimdiye kadar Millî Güvenlik Kurulu hiç bir görüş belirtmemiştir. Kanlı pazar oldu. Millî Güvenlik Kurulu bildiri yayınlamadı. Fabrika işgalleri oldu, birçok genç arkadaşlarımız vuruldu, bildiri yayınlamadı. İmran Öktem olayı, Askeri doktorun vurulması olayı oldu Millî Güvenlik Kurulundan ses çıkmadı.. Acaba bildirinin yayımlandığı günlerde yapılan bağımsızlık haftası mı bu tepkiye sebep oldu? Hayır, bağımsızlık haftasının diğer olaylardan farklı bir biçimi yoktu.. Yalnız bu hafta, Ankara, İstanbul ve İzmir Üniversitelerinin bulunduğu şehirlerden başka bir de Erzurum Üniversitesinin bulunduğu Doğu Anadolu'ya da sıçramış ve buralarda da gösteriler olmuştur.

Gerçekten, Erzurum'da bağımsızlık haftası gösterileri başlayışındaki ciddilik kadar, bastırılıştaki sertlik ile de bütün basın ve kamu oyunun dikkatini çekmiş-

tir. Millî Güvenlik Kurulunun bildirisini «Üniversitelerimizin bulunduğu bazı şehirlerimizde meydana gelen, üniversite özerkliğinin sınırını zedeler mahiyette gelişen olayların tanımını yapmakta ve bu olayların kanunlara uygun masum gösteriler vasfını «kaybettiğini ifade etmektedir. Bu bildirininki hemen yanı sıra bazı gençler tutuklandığı gibi, Erzurum Üniversitesi Rektörü, Özerkliğe Üniversitenin ihtiyacı bulunmadığını ilân etmiştir. Yer yüzünde Üniversitesine özerkliğin zarar verdiğini söyleyebilecek tek rektörün Erzurum Üniversitesinde bulunduğunu da bu vesile ile herkes öğrenmiş oluyordu.

Batı illerinde Rektörler ve Profesörler özerkliğin ve demokrasinin savunmasını yaparlarken, Doğu Anadolu'daki Rektör özerkliğin ve demokrasinin zararlı olduğunu ifade etmektedir. Bu profesörler batı için demokrasi ve özerkliği yararlı doğu için zararlı buluyorlar.

Yalnız profesörler için değil, iktidar içinde demokratik ve devrimci görüşlerin Doğu Anadolu'ya sıçraması ürkütücüdür. Bütün demokratik görüşlerin ve gösterilerin batıdaki üç büyük şehire inhisar etmesini iktidar istemektedir. Bu tarz davranışların Doğu Anadolu'da ifade edilmeye başlanmasını, iktidar masum bir hareket olarak saymamaktadır.

Prof Duran, ayrıca bu bildirininki yayınlandığı Millî Güvenlik Kurulu toplantısına Cumhurbaşkanının katılmasını, bildiriye bizzat başbakanın açıklamasını da kınıyor.

«Millî Güvenlik Kurulu, Demokratik rejimin bütün meselelerini, Anarşi hareketlerine karşı göreve çağırarak, adeta kendini tüm devlet organlarının üstünde ve düzenin koruyucusu rolünde görmektedir.» Yazısının bir başka yerinde de «Esasen Anayasamız, Silâhlı Kuvvetler mensuplarına, bir bütün olarak, siyasi sorunlar ve kamu düzeni hakkında, karar ve tedbir almak şöyle dursun, or-

«tak görüş ve düşüncelerini resmen açıklamak hakkını tanımış değildir.»

8 Nisan 1970 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan yazısında prof. Duran, üniversiteli Doğu Anadolu gençliğinin, Demokratik ve devrimci görüşleri Doğu Anadoluya götürme teşebbüsü karşısında Millî Güvenlik Kurulunun yayınladığı bildiri için vardığı yargı şu olmaktadır:

«Böylece temel hak ve hürriyetlerimiz, sıkı yönetim-siz bir tür olağanüstü rejim içine sokulmuş demektir.»

Doğu Anadolu'da Tiyatro yasağı.

Ulvi Uraz Tiyatro topluluğu, Elâzığ'da bir oyun oynamak isteyince bütün gerçek ortaya çıktı. Çünkü, bazı halk düşmanı güçler, bir çocuk kalabalığını kandırarak sanatçıları taşla tuturdu, sanatçılar hırpalandı, eşyaları tahrip edildi.

Elâzığ valisi, bir tertip karşısında bulduklarını itiraf ederek, suçluların en kısa zaman yakalanacağını söylemiş fakat suçlular yakalanamadı ve yakalanamayacaktır..

Elâzığ'da oynanmak istenen oyunun, sağ ile sol ile en küçük bir ilgisi yoktu ve sıradan bir komedi idi. Pe-ki niçin Doğu Anadolu'ya tiyatronun girmesi şiddet yolu ile engellenmek isteniyor?

Tiyatro, kitleleri uyandıran, bilinçlendiren en etkili bir sanat koludur. Doğu Anadolu halkını çağ dışı karanlıklar içinde tutmak isteyenler, tiyatronun her türlü ışığından korkuyorlar. Tiyatronun getireceği insan hakları fikrinden, demokratik düşüncelerden rahatsız olanlar var.

Tiyatro bir kadro ve sermaye işidir. En zararsız bir

oyunun bile Doğu Anadolu'da başına gelenleri gördükten sonra, diğer Tiyatrolar, artık Doğu Anadolu'ya ayak basmaya cesaret edemeyeceklerdir.. İşte hesap budur.. Siyasi İktidar Demokratik görüşlerin, bunları ifade eden sanat faaliyetlerinin, Özellikle Tiyatronun Ankara ve İstanbul gibi bir iki büyük merkez içinde kalmasını, böylece hem dünyaya demokrat bir ülke gibi görünüp, hem de halkların uyanışlarını kösteklemek hesapları içindedir.

Tunceli olayları da, Doğu Anadolu'ya Tiyatronun, sanatın ışığını sokmak isteyen devrimcilerin zorla, silâhla püskürtülmesi ve bu ışığa sahip çıkmak isteyen halkın sokakta kurşunlanması hareketi idi. Hareket sonunda kesin olarak suçlu bulunan, Emniyet Müdürü, Emniyet Kuvvetleri ve Vali sorguya bile çekilmediler. Belki terfi bile ettirildiler.. Elâzığ olayları ikinci bir işaret olmuştur. Böylece Doğu Anadolu'ya bazı gizli güçlerin tiyatro yasağı koyduğu kesinlikle ortaya çıkmıştır.

Bu gerçeği Aydın Doğulu gençler olarak görüyoruz. Halkın kendi ana dilleri' ile piyesler sahneliyeceğiz. Doğu Anadolu'da köy köy, sokak sokak oynamaya kararlıyız. Bu hareketimiz, sanatın, iyi ve güzel, doğru düşüncelerin halka götürülmesi, demokratik temel hakların karanlık içinde bırakılan Doğu Anadolu'daki Halk kitlelerine ulaştırılması savaşıdır.

Tunceli Olayları Ve FİA.

Geçen yıl Tunceli'de Pir Sultan Abdal oyununu oynamak isteyen Halk Oyuncuları Tiyatro topluluğunun ve sanatçıları korumak isteyen Tunceli halkının çeşitli işkencelere uğraması ve bir yurttaşın ölümüyle sonuçlanan olay, Uluslararası Tiyatrocular sendikası Genel kuruluna götürülmüştür. Bütün Avrupa Radyo ve Televizyoncu-

rı Tunceli olaylarını kamu oyuna duyurmakta yarış etmişlerdir. Avrupa Halkları Tunceli Olayları karşısında büyük bir heyecan duymuş, konu haftalarca üzerinde durulan bir olay olmuştur. Dünya Tiyatrocular Sendikası Başkanı, Türkiye Hükümeti İçişleri Bakanına ve Adliye Bakanına şiddetli bir protesto telgrafı göndermiştir. Bütün dünya bu sanat ve halk düşmanlığını düşünürken, Tunceli vali ve emniyet müdürü tek bir sorguya uğramadan yerlerinde oturmaktadırlar. O emniyet müdürü ve vali Tunceli'de oldukları sürece halkın can ve mal güvenliği olmayacaktır. Biz, bu vali ve emniyet müdürünün bundan sonraki görevlerini hassasiyetle izleyeceğiz.

Siirt'te büyük bir Halk direnişi.

Bilindiği gibi Siirt'te bir futbol maçı sonrası, kendilerini hiç ilgilendirmedikleri halde, Komando tabir edilen jandarma birlikleri halka ateş etmeğe başlamışlardır. En körpe yüreklere nişan alınmış ve Siirt halkı 2 lise öğrencisi ile 1 köy yiğit'ini şehit vermiştir. Aynı gün İstanbul'da şampiyon Fenerbahçe iyi oynayamadığı için taraftarları tarafından uzun uzun yuhalanmış, Dolmabahçe stadında onbinlerce halkın bu büyük protestosuna rağmen, hiç bir olay çıkmamıştır. Öğleyse Siirt'te Komandonun saldırısı bir maç ile ilgili değildir.

Saldırıdan sonra halk galeyana gelmiş, Komando araçları tahrip edilmiş ve komandolar püskürtülmüştür. Derhal civardaki ordu birlikleri harekete geçerek olaya el koymuş sokağa çıkma yasağı başlatılmış. Adı verilmiş bir sıkı yönetim Siirt'in üzerine çekildi.

Olaydan sonra bütün kafalarda şu sorular belirliyordu:

- Siirtliler Komandoların düşmanı mıdır?
- Komandolar niçin yaptı bu saldırıyı?

Sorulara her kafa şu cevabı veriyordu,
Komando yaptığı işte haklıdır..

Çünkü, Komando Doğu Anadolu halkını suçlu olarak göreceak biçimde eğitilmektedir. Komando, seferde, tetikte ve alarında yaşatılan bir jandarma gücüdür. Tıpkı itfaiyeciler gibi.. Her an bir yangın çıkacağı telkini içinde olanların gerilimini yüreğinde tutmaktadır. Doğu Anadoluya komando bu düşünce içinde gelmektedir. Onun için haklıdır, .

Çünkü aynı Komando teşkilâtı Silvan ilçesini sanki bir düşman kalesi gibi kuşatmış, 4 bin Silvanlı erkeği tutuklamış, aynı olayı Derik Bismil ve Midyat ilçelerinde de tekrarlamıştır. Bir kaç gün önce 50 bin nüfuslu Batman'da aynı tarzda davranmıştır. Köylerde halk çeşitli işkence, sorgu ve göz dağı ile hırpalanmış, KOMANDOLAR ARTIK DOĞU ANADOLU HALKINA VURMAYI GÜNLÜK BİR MESELE HALİNE GETİRMİŞTİR.

Komandolar yüzünden halkın hayatı çekilmez bir hal almıştır.

Soruyoruz:

Komando teşkilatı niçin kurulmuştur?

Görevi nedir?

Halkı korumak mıdır? Yoksa yıldırımak mıdır? .

Doğu Anadolu'daki Komando Harekâtı ile ilgili olarak bir rapor düzenlenerek Cumhurbaşkanlığına verilmiştir. Bütün devrimci kuruluşlara ve Basına konu enine boyuna anlatılmıştır.

Basın devamlı susmuştur.

Bu konuda susulamaz. Görevleri birşeyler söylemek olan insanları ve örgütleri kınamak gerekir. Elbette Komandonun böylesine hukuk ve yasalar dışı eğitilmesi, Doğu Anadolu'da böylesine tedhiş yaparak halkı tedirgin etmesi önlemlidir. Bu işin altında politik hesaplar yatmaktadır. Bunun sorumlusunu bulmak gerekir.

Gerçekten halkın yararına düşünen aydınların, bu konuda ne yapılmak istendiğini ortaya çıkarmaları gerekir. Günlük zabıta olayları hakkında bile gerekli tepkileri yapanlar bir sürü iri yorumlar sunanların Türkiye için bu kadar önemli bir konuda hiç bir şey söylememeleri düşündürücüdür.. En azından doğu halkının güvenini kaybetmişlerdir.. Yasaların savunucularına şunu hatırlatalım: Yasalar, yalnız gözlerinin önünde çiğnenmiyor. Bir cephede olmak o cephenin bütün sorunlarına hep beraber çözüm bulmayı, yapılan sorumsuzca davranışlara hep beraber karşı durmayı gerektirir. Kafalarda şekillenen bazı kuramsal tasarıların elden gideceği kuşkusunu ile 20. asırda insanlık adına hukuk adına böylesine davranışlara ses çıkarmamak en azından Komandolar kadar, Bilimsel insanları da suçlu kılar. Herkesin haberi ola.

Faşizm Hortluyor.

İnsan onurunun haksız ayırım ve toplumsal eşitsizlik yüzünden incinmesi sonucu ortaya çıkan Milliyetçilik Dilci ve Tarihçilerin uğraşısı sonucunda insanlığı tehdit edici bir hal aldı. Nitekim, Ahlâki, kültürel, dinsel ve toplumsal zenginliklerini Milli Devlet sınırlarının çok ötesine kadar yaymak (Emperyalizm) inancı olmayan bir Milliyetçiliğe rastlanamaz. Hatta bazı akımlar kendi yararlıklarını bütün dünyaya örnek olarak sunarlar.

Yani, bu hayalet 19. yüzyılda insanlığa korkunç bir ızdırap çektiği gibi, bugün de yeniden tehdit etmeye başlamıştır.

Günümüzde yeniden bir tarih yaratma çabası içinde olanlar, dün hangi silâhları kullandıysa, bugün de aynı silâhları kullanmaktadırlar. Büyük şeflerinin (Duçe - Führer) yaptığı gibi Milliyetçilik hayaletinin giysilerine bürünmektedirler.

İşte, tepemizde Milliyetçilik giysileriyle dolaşan bu hortlak **FAŞİZM**'dir.

İkinci Dünya Savaşının sonunda çöken İtalyan Faşist Sistemi, ne yazık ki, dünyada faşist uygulamanın ve faşist düşüncenin sonu olmadı. (Düşünce diyoruz çünkü: Faşizm hiç bir zaman toplumsal ve Ekonomik bir Doktrin olamamıştır. Devamlı hareket - action - halinde kalmıştır.)

Halâ değişik isimler altında, başka başka şekillerde (Falanjizm gibi..) mücadelesine devam etmektedir. Bugün, hiç bir Devlet ve hiç bir kitle kendisinin faşist olduğunu kabullenmemektedir. Çünkü, şimdi Komedi filmlerine sahne olmuş bir geçmişi vardır.

Faşizm, ne isim altında olursa olsun bir sistem olarak uygulandığı ülkeler, açık veya örtülü bir diktatörlüğü sürdürmektedirler. Ulusal veya uluslararası sömürücü kuvvetlerin çıkarlarına hizmet eden **Faşist Devlet**, kendi sistemini sürdürebilmesi için özgürlükleri biçimsel anlamı içinde dahi kısıtlar, Devleti en üstün değer haline getirir. Bu tarz davranışlarda bulunmak zorunluluğu bellidir ki, Faşist devleti diktatörlük olarak adlandırmamız sonucunu doğurur. Bu biçimde bir diktatörlük sınıfları ve sınıflar arasındaki mücadeleleri de reddeder. Irkçılığa dayanan gerici bir diktatörlüktür aynı zamanda ve tutucudur.

Gerek İtalya'da, gerek Almanya'da, gerekse İspanya'da ve bugün Faşizm'i burjuva sınıfı kurmuş, tutmuş ve yaşatmıştır. Bilinçsiz diğer sınıfların Faşizm'i tutuşu onların ilkel, Şovenist duygularıyla oynadığındandır. Büyük büyük, aslı astarı olmayan vaatlerle, kahramanlık türküleriyse, gözlerine pranga vurulduğundandır.

Böylece Faşist sistem, belirli çıkarıcı çevrelerce bilinçli bir şekilde desteklenmiş, çıkarıcı söz konusu olmayan diğer yoksul sınıf ve tabakalarca, sadece ilkel hisle-

riyle oynadığı ve ütöpik bir büyüklük yutturmacası ile onlara benimsetildiğinden **itici gücünü** bulmuş, işbaşına gelmiş ve gelmeye başlamıştır. Ancak faşistler parlamento'da temsil edilmekle beraber, işbaşına gelmeyi bunun dışında görürler.

Bu parlamenter yolların dışında işbaşına geliş, klasik değerde olup, büyük ölçüde «beden eğitimi ve Judo» dernekleri adıyla kurulan fanatik toplulukların yaptıkları «Yürüyüş»ler sayesinde olur. Ve böyle yollardan işbaşına gelirler.

Faşist Diktatörlük sistemine göre Ulusu Devlet yaratmaktadır. Tabii ki, bu anlam içinde Ulus doğal bir kavram olmaktan çıkıp hukuk alanına girmektedir. Devlet, kuralları ve kuralların kişilerle ilişkilerini kendisi düzenler. Doğal olarak veya bir hak olarak kişi özgürlüğünden ve subjektif kamu haklarından söz açılmaz, bahsedilemez.

Devlet, ülkenin dış ve iç güvenliğini olduğu kadar, Ulusun geleneklerini örflerini, dil, din ve inançta biçimlenen ruhunu da korumak zorundadır. Bu koruyuculuk Devlet'i en üst değere ulaştırır.

Faşist Devlette orta tabaka giderek çöker. Tüketime yeterince katkıda bulunamayınca, hızla gelişen ekonomik değer fazlası üst noktaya varır. Böylece dış pazarlar aranmaya ve üzerinde başlangıçta temel kurulan Emperyalist emeller ortaya çıkar. Ve Faşizm, Kapitalizm'in en büyük ve en son aşaması olan Emperyalizm'in siyasi bir aleti olmaktan öteye geçemez.

TARİH'te ADALETSİZLİK ve MANTIKSIZLIK ÜZERİNE TAHT KURAN, SONUÇTA DÜNYA'yı BİR KASAP DÜKKÂN'ı HALİNE GETİREN f a ş i z m ,

BUGÜN GELİŞEN ÇAĞI DURDURMAYA ÇALIŞAN BİR DÜŞÜNCE SİSTEMİ OLARAK HALEN YAŞAMAKTADIR..